

de Yttringer, han har fremsat, allerede er en meget vigtig Grund til ikke at iværksætte Valget af de to Revisorer, som vi vare istand til nu at bringe frem. Jeg yttrede fremdeles, at der foruden denne Grund endnu var en anden, som for mig har meget stor Betydning, og som vel kan siges at være nok saa afgjørende. Det er en Grund, som vel i sin Natur er subjektiv, men derfor ingenslunde er individuel — den deles nemlig af Saamange her i Salen, hvad jeg bestemt veed, at jeg troer, den derved faaer en meget stor Betydning — det er nemlig den: Hvem skulle vi vælge? Da vi sidste Gang hørte tale derom, var der allerede Mange, der yttrede, at dette vilde være en meget slem Anstødssteen for dem, fordi de virkelig ikke nu kunde vide nogen Saadan, som de med ret Lid og Fortrøstning kunde vælge. Man sagde da til dem: Ja, men I have jo 8 Dage endnu at tænke derpaa, og det er da muligt, at man kan finde dem. Nu er det imidlertid virkelig gaaet mig, det siger jeg med den fuldeste Alvor, og jeg veed, at det ogsaa er Tilfældet med Andre, saa at vi have gjort os al opmærksomhed for at komme overeens om Noget, hvis Valg ret kunde være ønskelig og tilfredsstillende. Vi have naturligvis ogsaa tænkt os, at det kunde være ønskeligt, at om end ikke begge saa dog een af Revisorerne blev taget af Thingets Medlemmer, men Sagen er nu, at der vistnok findes mange Medlemmer her i Salen, som kunne besidde de fornødne Egenstaber, men man maa huske paa, at der blandt disse ogsaa er Mange, som efter Deres Lyst, Tilbøjelighed og Stilling ikke vilde gaae ind paa denne Forretning. Derved bliver imidlertid Antallet overordentlig indskrænket, og det er saaledes i Virkeligheden Tilfældet, at jeg ikke veed at vælge een, og endmindre to her i Salen. Der bliver altsaa tilbage at vælge 1 eller 2 udenfor Salen, men her indtræder netop den Uvissheds, at vi saa at sige ere aldeles uvidende om, hvem der kunde attraae en saadan Post. Det var saaledes Tilfældet idag, da jeg gik herhen, at jeg tilfældigvis traf en Mand, der gjorde mig opmærksom paa en Mand, som jeg for mit Bedkommende vilde ansee for at være kvalificeret til at være Statsrevisor, men der var saa lidt Tid, at

jeg ikke kunde nu tænke paa at virke for ham, ligesom jeg heller ikke med Bestemthed vidste, om han vilde tiltræde denne Revision eller ikke. Det er altsaa ogsaa, fordi vi have Bæmselighed ved at finde saadanne Folk, som kunde være fyldestgjørende og tilfredsstillende, og fordi vi have Haab om, at man, naar den Tid kommer, da ogsaa Andre udenfor Salen kunne tilkjendegive deres Duffe, vil have mere Sandsynlighed for et tilfredsstillende Valg. Det er altsaa ogsaa derfor, at jeg, med mange Andre, mener, at Valget ikke bør foregaae idag. Det forekommer mig saaledes, at naar man maa erkjende, at der ikke er nogen afgjørende presserende Gaft til at faae Revisorerne valgte nu, medens der derimod ere Grunde, som for de Forskjellige med større eller mindre Styrke frembyde sig for ikke at foretage Valget, og naar man dernæst er i stor Bæmselighed og Tvivl om, hvorledes man vil kunne træffe et heldbringende Valg, saa indeholdes heri en meget reel og meget naturlig Anledning til at søge at faae Valget udsat. Jeg troer, at disse Grunde netop maae forstærkes derved, at det er første Gang, at der her fra Thinget af vælges Embedsmænd, som, hvad enten de faae Lønning strax eller først senere, dog ere bestemte til at være gagerede, og, hvad vistnok er fuldkommen i sin Orden, være gagerede saaledes, at de maae regnes til dem, der beklæde et af de betydeligere Embeder. Første Gang vi foretage et saadant Valg er der vistnok al Opfordring til at gjøre det saaledes, at det virkelig kan siges at være et godt, at være et heldbringende og at være et tilfredsstillende Valg, og jeg troer, at det vilde være meget sørgeligt, om man, fordi man har Bæmselighed ved at finde Noget, kom til at gjøre et Valg, om hvilket det med mere eller mindre Grund kunde siges, at man havde valgt, hvad man vistnok altid maa ønske saa lidt som muligt finder Sted, Personer, der vel kunde være tjente med Embedet, medens derimod Embedet ikke kunde være fuldkommen tjent med Personen.

Tsberning: Den ærede sidste Taler har, saavidt jeg har opfattet hans Foredrag, isærdeleshed insisteret paa to Grunde, der vilde afholde ham og Flere af Thingets Medlemmer fra at stemme med ved Valget af Revisorer,